

نیمای غزل ایران

سیمین بهبهانی نوآورترین و برجسته‌ترین شاعره معاصر فارسی است

بعدی سیمین با نام‌های «رستاخیز» در سال ۱۳۵۲، «خطی ز سرعت و آتش» در سال ۱۳۶۰، «دشت ارژن» در سال ۱۳۶۲، گزیده اشعار در سال ۱۳۶۷، «درباره هنر و ادبیات» در سال ۱۳۶۸، «آن مرد، مرد همراهم» در سال ۱۳۶۹، «کاغذین جامه» در سال ۱۳۷۱، «کولی و نامه و عشق» در سال ۱۳۷۳، «عاشق تر از همیشه بخوان» در سال ۱۳۷۳، «یک دریچه آزادی» در سال ۱۳۷۴، «با قلب خود چه خریدم» در سال ۱۳۷۵، مجموعه اشعار در سال ۱۳۸۲ و «یکی مثلاً اینکه» در سال ۱۳۸۴ منتشر شده است.

ترانه‌های سیمین بهبهانی با صدای خوانندگان گوناگون از جمله همایون شجریان به گوش مردم آشنا است، او همچنین ترجمه فارسی کتاب شاعران امروز فرانسه اثر پیر دوبوآدر را در سال ۱۳۷۳ در کارنامه خود دارد. سیمین بهبهانی در سال ۱۳۹۰ زندگی‌نامه خود را در کتابی تحت عنوان «با مادرم همراه» منتشر کرد.

سیمین بهبهانی پیش از اینکه شاعری مطرح شود و شعرش جایی منتشر شود، با پروین آشنا می‌شود. خودش می‌گوید: «پروین به منزل ما می‌آمد، پروین شاعر بسیار معروفی بود. کتاب‌هایش معروف بود. دیوانش معروف بود. ملک‌الشعرا مقدمه بر

زنان نگاه می‌کرد و آن موضع‌گیری که در شعرهایش درباره جامعه و زنان بود ناشی از همین نگاهش بود و مربوط به حوزه سیاسی نبود. دردهای جامعه با تمام وجودش آمیخته شده بود.

این را در همان شعرهایی که برای انسان فقربزه گفته، برای دانش‌آموزش گفته می‌توان حس کرد که با تمام آن‌ها حس درونی پیدا کرده است. این که او برای جیب‌بر و شاگرد مدرسه شعر می‌گوید، یعنی به جزئیات جامعه نگاه انسانی دارد. سیمین آزادی بیان را هم از لحاظ اجتماعی می‌داند و برای آن می‌نویسد و قلم می‌زند بیشترین نگرانی‌اش درباره زنان است. او برای مادر شهید، جانباز جنگ و برای خرمشهر شعر گفت. هر بار شعر «مردی که یک پا ندارد» او درباره جانباز را می‌خوانم، نمی‌توانم گریه نکنم. بهبهانی با نگاهی مادرانه جانباز را فرزند خود می‌خواند.

اولین کتاب شعرهای بهبهانی، به همراه برگزیده‌ای از نثر داستانی او با عنوان «سه تار شکسته»، در اسفند ۱۳۲۹ منتشر شد. پس از آن کتاب‌های شعر «جای پا» در سال ۱۳۳۵ و «چلچراغ» در سال ۱۳۳۶ از سیمین منتشر شد. سیمین بهبهانی چهارمین کتاب خود را با عنوان «مرمر» در سال ۱۳۴۲ منتشر کرد. دفترهای

فرهاد کریمی منتقد

به شعر خود رنگ می‌زنم
زآبی آسمان خویش
اگرچه صدسال مرده‌ام
به گور خود خواهم ایستاد...

سیمین بهبهانی برجسته‌ترین بانوی غزل‌سرای ایران است؛ تاجایی که او را «غزل بانوی ایران» یا «نیمای غزل» نامیده‌اند. نوآوری‌های او در غزل هم از دیگر کارهای خلاقانه اوست که نام او را در ادبیات معاصر فارسی ماندگار کرده است.

سیمین خلیلی معروف به سیمین بهبهانی متولد ۲۸ تیر ۱۳۰۶ در تهران بود. بهبهانی در طول زندگی‌اش بیش از ۶۰۰ غزل سرود که در ۲۰ کتاب منتشر شده‌اند. شعرهای سیمین بهبهانی موضوعاتی هم‌چون عشق به وطن، زلزله، انقلاب، جنگ، فقر، آزادی بیان و حقوق برابر برای زنان را دربرمی‌گیرد. به بیانی دیگر، شعرهای او آینه تمام‌نمای تاریخ اجتماعی ایران است. همانطور که فاطمه راکعی نیز درباره او گفته است: «سیمین شخصیتی داشت که با همه صداقت و صمیمیت یک شاعر عاشق پر از شور و عشق به انسان و جامعه و مسائل

کولی و نامه و عشق

«کولی و نامه و عشق» مجموعه‌ای از غزل‌های نوآیین سیمین بهبهانی، دربرگیرنده کولی‌واره‌ها، طبل بی‌مرگی، نامه‌ها و عاشقانه‌هایی است که از کتاب‌های اولیه سیمین بهبهانی «خطی ز سرعت و از آتش»، «دشت ارژن» و «یک دریچه آزادی» گزین شده است و شاید دلخواه کسانی باشد که جنبه عاطفی و تغزلی را در شعر بیشتر می‌پسندند و دوست دارند با این کتاب به روزهای شاعر جوان دهه و پنجاه چهل سفر کنند...

عاشق تر از همیشه بخوان

مجموعه‌ای از غزل‌های عاشقانه است. سیمین در یکی از این عاشقانه‌ها می‌سراید: کاش من هم، همچون یاران عشق یاری داشتم / کاش من هم جان از غم بی‌قراری داشتم / تا کشد زبیرخی بر چهره‌ام دستی ز مهر / کاش، چون آینه بر صورت غباری داشتم / ای که گفستی انتظار از مرگ جان‌فرساتر است / کاش جان می‌دادم اما انتظاری داشتم / شاخه عمرم نشد پُر گل که چنبد دوستی / لاجرم از بهر دشمن کاش خاری داشتم...

پرده پنهان - آشکار

سیمین بهبهانی علاوه بر غزل که در آن استاد بود، در سرودن ترانه هم دستی بر آب و آتش داشت. او بیش از سیصد و پنجاه ترانه سروده، اما در نگاه‌داشت آنها کوششی به کار نبسته، از آن رو که، به گفته خودش، در ترانه‌سرایی تفننی کار کرده و آن را به عنوان شعر قبول نداشته است. در مجموعه پیش رو، تنها ترانه‌هایی آمده که شاعر خود به گوش خویش شنیده و اصالت آنها را تأیید کرده است...